

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

Dominicâ quartâ Adventus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

Pro tertio thema erit, *In terra pax hominibus bonæ voluntatis*: à contrario enim in terra infælicitas, & inquietudo, hominibus malæ voluntatis. Si videatur diei alicui de futurum suum argumentum: ex primo Adjumento, ubi materia valde luculenta est, commodissimè fient conciones duæ.

DOMINICA III. ADVENTUS.

THEMA. *Parate viam Domini.* Luc. 3.

Post enarrationem Evangelii, & Salutationem Angelicam.

Verba quibus Joannes usus, & quæ singulis Aduentûs diebus, jam autem præcipuè, Ecclesia usurpat, nihil aliud significant, si in litera hæremus, quàm disponite vos ad excipiendum Salvatorem, seu, ut loquitur Gregorius lib 19. Mor. cap. 3. *In corde vestro venienti sapientia aditum reperate.* Nihilominus Interpretes varii varia congestère: nemo nitidius quàm Ambrosius serm. 65. *Videamus ipse Ioannes, qui parare viam Domino jubet, quam ipse paraverit Salvatori. Per omnia planè adveniente Christo tramitem vita sua composuit, & direxit.* Via ergo est vita nostra. Cui Ambrosii explicationi filius ejus spiritalis videtur consonare, lib. de Eccl. Cath. moribus cap. 7. *Vera religionis fide præceptisque servatis, non deseramus viam, quam nobis Deus, & Patriarcharum segregacione, & Legis vinculo, & Prophetarum præfagio, & suscepti hominis Sacramento, & Apostolorum testi-*

testimonio, & Martyrum Sanguine, & Gentium occupatione munivit. Sanctorum istorum Doctorum exemplo dicamus, Viam Domini non aliam esse, quàm Bonæ Voluntatis: per illam ad nos Dominus venit, per illam debemus ire ad Dominum: neque ullam inueniemus meliorem, quocumque nos vertamus. Via, opinor, ut optima sit, Recta imprimis esse debet: Plana: Nitida: Clara.

Est via quæ videtur homini recta, & novissima ejus ducunt ad mortem, quando sese vult regere. In circuitu enim ambulat, & ad se semper reflectitur, id est ad malum. Contra, Iustum deduxit Dominus per vias rectas, quantumvis obliquæ videantur eminè aspicientibus. Non jam Josephum, Abrahamum, Moſen ostendo: illum exulem, istum peregrinum, hunc errantem. Joannem considera qui parari viam jubet, quâ ipse viâ incesſerit, quàm rectâ, quàm citò pervenerit, quia Dei voluntate ambulavit; à parentibus semotus, quos amabat; à Christo ipso absens, quem unicè anhelabat. Si austeritatem Joannis istius horres, contemplare viam Domini nascentis in Bethleem, euntis in Ægyptum, revertentis in Nazareth, &c. ascendentis in Crucem: ambages istæ putentur, si oculi fidei desint: at oculatis nihil apparet rectius. Omnia enim exacta sunt ad ipsam rectitudinem, Dei voluntatem. Quid fecit Christus? Quod Pater voluit. Quid passus est? Quod Pater voluit. Interroga nascentem, cur hic, sic, jam, &c.
 Respon-

Respondēbit, *In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam, &c.* Cur cum Samaritana agat, &c. sciscitare: dicet, *Meus cibus est, ut faciam voluntatem, &c.* Cur omis- sis doctis pauperes elegerit: *Ita Pater, quia sic placitum fuit ante te.* Quæ verba in horto audis? Quid sibi vult istud, *Consummatum est. &c.* Pater in manus, &c?

Incessit ante nos Christus eâ viâ, & quidquid asperum erat, exemplis suis complanavit. Quamquam quid asperum potest esse, ubi est Dei voluntas? Nihil enim illi resistit: nec voluntati ejus, qui vult quod vult Deus. Nec montes occurrunt temeritatis præfidentis: nec valles depressæ & abjectæ pusillanimitatis. Qui non plus vult, quàm Deus expetit, non plus vult quàm debet. Qui patitur quod Deus vult, numquam patietur supra id quod poterit, quia Deus faciet cum tentatione proventum: & ubi plus periculi, ibi plus auxilii, ut dicit Ambrosius, &c.

Nitidissimam esse viam necesse est, cùm ipsi placeat Puritati. Nihil magis à præteritis peccatis expurgat, quàm voluntas Deo subjecta: bonum latronem intuere, &c. Nihil magis præsentia impedit, & futura prævenit: ut de se Gregorius Lopez, celebris in Mexicano regno anachoreta, non pridem mortuus, testatus est, eo exercitio maximas sese tentationes evasisse. Dicebat enim ferè continenter, *Domine fiat voluntas tua.* Longè frequentius, quàm D. Gertrudis,

rudis, cui solemne trecenties ea verba quoti-
die pronuntiare.

Clarius autem illâ viâ quid est, quam Claritas
domini circumfulsit, Sol in nocte ortus? Cùm
audimus gentem esse, ubi nox annum me-
dium durat, quàm tristis imago nobis videtur?
Triduum unum noctis perpetuæ tristissimum
fuit Ægyptiis. Ita sunt qui sese regere volunt. In
tenebris ambulant, nesciunt quò vadant, pal-
pant etiam in meridie: cæci seipsoſ cæcos du-
sentes, &, ut Bernardus loquebatur, stulto se
discipulos tradentes. Deo laus, *nox precessit,
dies appropinquavit.* Luminosissima est via Re-
gia sanctæ Crucis, quia Regia. Rege per tene-
bras incedente, ubique accenduntur funalia:
Christo per viam Crucis incedente, arserunt
piorum corda, & totam illam semitam ita illu-
minaverunt, ut quamvis Christi exemplum
deesset, à Sanctorum tamen ipsum sequentium
exemplis dicere posset verissimè, *Qui sequitur
me, non ambulat in tenebris.* Sol lucet, Luna
lucet, stellæ lucent: undique dies oculis inge-
ritur. Ambulemus in lumine Dei nostri.
O Christe rectitudo ipsa deduc nos: Æquali-
tas complana nos: Puritas expurga nos: Lux
illumina nos.

FERIIS HEBDOMADÆ IIII.

TRactentur Fructus bonæ voluntatis. Pro
primo thema sit *Gloria in excelsis Deo*: pro
aliis